

ኢትዮጵያ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት አገልግሎት።

Ethiopia: The Kingdom of God Services

መልእ. ሣ. ቁ. 8)02፤ ስልክ ቁ. 06-08- * 5፤ " -00- * 5፤ አዲስ አበባ፤ ኢትዮጵያ።

P. O. Box 812, Tel. Nos. 16-18-85; 20-00-85, Addis Abeba, Ethiopia.

P.O.Box 43262, Washington, DC 20010-9262 U.S.A.

Tel. (301) 587-8074 ~ Fax: 301-587-1971 ~ E-mail: ekogyesus@aol.com

Website: www.ethkogserv.org

የካቲት " 7 ቀን፥ 09) (4 ዓ. ም.

ይድረስ፡-

ለዲያቆን ዓባይነህ ካሜ፤

በኢትዮጵያ ቤተ ክህነት፡ የሰንበት ትምህርት ቤቶች ማደራጃ መምሪያ፡

የማኅበረ ቅዱሳን ዋና ጸሐፊ፤

መልእ. ሣ. ቁ. * ሺ&8.

አዲስ አበባ፤ ኢትዮጵያ።

“እግዚአብሔር ጤና ይስጥልኝ!” እያልኩ፡ የተለመደውን፡ ኢትዮጵያዊ ሰላምታየን አቀርባለሁ።

ለማኅበራችሁ ባበረከትኋቸው ሦስት መጻሕፍቱ ምክንያት፡ ለጸፉልኝ የወሮታ ደብዳቤ፡ በታኅሣሥ 5 ቀን፥ 09) (4 ዓ. ም. በሰጠኋችሁ መልስ ውስጥ፡ ኢትዮጵያ፡ ከፈጣሪዋ፡ በቃል ኪዳን የተቀበለቻቸውን ሕያዋን ውርሶቿን ስትጠብቅበት፥ ስትገልጽበትና ስታስተላልፍበት የኖረችው የግእዝ ፊደላትና አካላት ቅርስ፡ ከቤተ ክህነቷ ሳይቀር፡ እየጠፋ እንዲኾኑ ለማድረግ፡ የኢትዮጵያ ጠላቶች የነደፉት ምሥጢራዊ ዕቅድ መኖሩን ገልጬ ስለነበረ፡ እናንተ የቀርጥ ቀን ልጆቿ፡ ያን ጥቃት ተረድታችሁ፡ በተለይ፡ ፈጽሞ እንዲወገድና በባዕዳኑ እንዲተካ ተደርጎ የነበረውን፡ የአካላቱን ሥርዓት፡ ወደቦታው መመለሳችሁን የሚያረጋግጠው፡ ማቅሥኦ/2)6/5U/(4 ቀጥር ያለው፡ የታኅሣሥ 0ፋ ቀን፥ 09) (4 ዓ. ም. ደብዳቤዎ ደርሶኝ፡ እኔም፡ ይህንኑ አድራጎታችሁን አድንቄ፡ በመጨረሻ፡ በታኅሣሥ " 4 ቀን፥ 09) (4 ዓ. ም. መልስ ልኬልዎ እንደነበረ ያስታውሱታል።

በእርስዎ አዘጋጅነትና በማኅበሩ አሳታሚነት በወጣው፥ ለእኔና ለቤተሰቤ፡ በስጦታ ባበረከቱልን፡ “የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት፡ በኦርቶዶክስ ተዋህዶ፤ አንደኛ መጽሐፍ” ውስጥ ያለው የሆሄያቱ ሥርዓት የተጠበቀ ሲኾን፡ በቀጥታዎቹ አጻጻፍ በኩል ግን፡ ሥርዓታችን ጨርሶ ተፋልሶ፡ በጠቅላላ፡ የገጸቼና የቅዱሳት መጻሕፍት ጥቅሶቼ በሙሉ፡ የግእዙ ቀርተው፡ በባዕዳኑ አካላት ብቻ በመጻፍ፡ ያዘንሁ መኾኔን ከመግለጹ ጋር፡ መጽሐፉን ከተመለከትሁት በኋላ፡ ተጨማሪ አስተያየት ቢኖረኝ፡ ያን፡ በጊዜው፡ የማቀርብልዎ መኾኔን፡ ከላይ ቀደም ብሎ በተጠቀሰው መልሴ፡ አስቀድሜ አስታውቄዎ እንደነበረም አይዘነጉትም።

አሁን፡ መጽሐፉን አንብቤ ስለጨረስሁት፡ ያለኝን አስተያየት፡ እንደሚከተለው አሥፍሬ ልኬልዎታለሁ።

1ኛ፡ መጽሐፉ፡ በአሁኑ ጊዜ፡ ለኢትዮጵያ ምእመናን፡ ለወንዶቹም፥ ለሴቶቹም፥ ለአዛውንቱም፥ ለወጣቶቹም የሚያስፈልጋቸውና የሚጠቅማቸው በመኾኑ፡ ወቅታዊነቱ አያጠራጥርምና፡ ለእርስዎም፥ ለማኅበራችሁም፡ ከእግዚአብሔር፥ ከኢትዮጵያም፡ የምግባር ዋጋን የሚያስጥ ነው።

2ኛ: እያንዳንዱን: የመጽሐፉን ቅጠል በገለበጥሁ ቁጥር፥ በተለይም: የቅዱሳን መጻሕፍት ጥቅሶቹን እሚመለከተው ዘንድ ስደርስ: በየገጹና በየአዕማዱ ላይ የማይቸው አካላት: ከላይ እንደተመለከተው: የባዕዳኑ ብቻ በመኾናቸው: መንፈሴ: በየአፍታው ከመታወክ ያላረፈ መኾኑን: እንደገና ሳልገልጽልዎ ማለፍን አልፈለግሁም::

3ኛ: በገጽ 01: አርእስት: “መጽሐፍ ቅዱስ ማለት: ምን ማለት ነው?” ለሚለው: ለ1ኛው ጥያቄ: የተሰጠው መልስ: ምንም እንኳ: ዝቅ ብሎ: በ2ኛው ተራ ቁጥር፥ በ“ለ” ተራ ፊደል: ትርጉሙ የተብራራ ቢኾንም: ራሱ የመልሱ መክፈቻ: “ለእግዚአብሔር የተለየ መጽሐፍ” ማለት ነው::” የሚለውን አገላለጽ የተከተለ ቢኾን: የተሻለ ነበር እላለሁ:: ምክንያቱም: ይህ አገላለጽ: ሌላ የሚቀድመው: ማብራሪያ ሳይኖር: ገና በመጀመሪያው ላይ: መጽሐፉ: በቀጥታ: የእግዚአብሔር መጽሐፍ መኾኑን: ለአንባቢው: አረጋግጦ ያሳውቀዋል::

4ኛ: በዚህ: በገጽ 01: በ4ኛው መስመር: “ቅዱስ” ስለሚለው ቃል: በመጀመሪያ: የግእዙን ትርጉም በመስጠት ፋንታ: የዕብራይስጥና የሱርስቱ እንዲቀድም ተደርጓል:: “ግእዙ”: ከ“ዕብራይስጥ” የሚቀድም: የአዳምና ሔዋን ቋንቋ የነበረ፥ ለቅዱሳን መጻሕፍትም ያለው መሠረታዊነትና ምስክርነት: ቀዳሚነቱና ብቁነቱ የተረጋገጠለት መኾኑ: “ኢትዮጵያውያን”ም: ከ“እስራኤላውያን” አስቀድመው: በእግዚአብሔር ዘንድ የታወቁና የተወደዱ: የቃል ኪዳን ሕዝቦች መኾናቸው: በመጽሐፍ ቅዱስ ሳይቀር: የተመሰከረ ስለኾነ: በመጽሐፉ ውስጥ: ከግእዝና ከኢትዮጵያውያን ይልቅ: ለዕብራይስጥና ለእስራኤላውያን ቅድሚያና ከፍተኛ ግምትን የሰጡበት ትችትም: “ሊስተካከል የሚገባው ነው::” እላለሁ:: ለዚህም: “አዳም ወሔዋን” ከሚሉት ከዘፍጥረት ጀምሮ: “አልፏ ወአ” እስከሚሉት: እስከራእይ ዮሐንስ ድረስ ያሉት የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላት: ከግእዝና ከኢትዮጵያውያን የተገኙ መኾናቸው: በማስረጃነት ሊጠቀስ ይቻላል::

ይህንም ስል: ሙሴ: ከኢትዮጵያውያን ባገኘው እውቀቱና በኋለኛው ኢትዮጵያዊነቱ ከጻፉቸው: ከመጻሕፍተ አሪት፥ በተለይም: ከአሪት ዘፍጥረት: ምዕራፍ 1 እስከ01 ድረስ ካሉት በቀር: የብሉይቱ መጻሕፍት: ዕብራውያን በሚባሉት እስራኤላውያን የተጻፉ መኾናቸውን ባለመዘንጋት ነው::

እንዲህ ከኾነ: በመጽሐፍዎ ውስጥ የቀረቡትንና ከዚህ በታች የተመለከቱትን: ኹለት: እርስ በርሳቸው የሚቃረኑ አገላለጾች: በዚህ: በ4ኛው ተራ ቁጥር መግቢያ: ስለግእዝ እና ስለኢትዮጵያውያን: የተብራራውን መሠረት በማድረግ: ማስማማት ያስፈልጋል:: ይኸውም:-

በአንደኛው ወገን ያለው: በገጽ 1)%5: መጽሐፍ ቅዱስ: ከቋንቋ ወደቋንቋ በሚለው አርእስት ሥር: 1ኛ መስመር: “በብሉይ ኪዳን: መጽሐፍ ቅዱስ: መጀመሪያ ከተጻፈበት: ከእናት ቋንቋው: ከዕብራይስጥ: ወደተለያዩ ቋንቋዎች ሲመለስ ኖርዋል:: ...በዚህም ምክንያት: መጀመሪያ የተጻፉት ቅዱሳን መጻሕፍት: በዕብራይስጥ ቋንቋ ብቻ ስለነበረ: ለሌሎች ሕዝቦች ለማዳረስ: [እግዚአብሔር] መተርጉማን መጻሕፍትን አስነሣ::” የሚለው ነው::

በኹለተኛውም ወገን ያሉት: በገጽ 02: ለ. በዕድሜው: በሚለው ርእስ ሥር: 3ኛ መስመር: “በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ: የመጀመሪያው መጽሐፍ የተጻፈው: ከአዳም ጀምሮ: ሰባተኛ ትውልድ በኾነው: በሄኖክ ሲኾን: ይህም: በ1486 ዓመተ ዓለም: ወይም: ከክርስቶስ ልደት 4014 ዓመት በፊት የተጻፈ ነው::” ቀጥሎም: በገጽ 3 መጨረሻና በገጽ 4 መጀመሪያ ላይ: በምድረ ከነዓን ባለው: በቁምራን ዋሻዎች የሙት ባሕር ውስጥ ተቆፍረው ከወጡት “ጥቅልሎች መካከል: በዕብራይስጥ ተጽፎ የተገኘው: መጽሐፈ ሄኖክ አንዱ ነው:: ከዚህ በፊት: ግሪካውያን: መጽሐፈ ሄኖክ እንዳላቸው ይናገሩ ስለነበር: ኢትዮጵያ ውስጥ ያለውን ከመቀበል ይልቅ: አብዛኛዎቹ "ምሁራን": የግሪኮችን መቀበል እንደሚሻል ያስቡ ነበር:: ይኹን እንጂ: በሙት ባሕር: (በቁምራን) ከተገኙት መጻሕፍተ ብሉይት መካከል: አንዱ የኾነው መጽሐፈ ሄኖክ: የዕብራይስጥ ቅጂ: ከግሪኩ ጋር የነበረው ተዛምዶ: በተለያዩ ተመራማሪዎች: እንደተነገረለት ሳይኾን ቀረ:: በዚህ ጊዜ: የግድ ወደኢትዮጵያ መምጣት አስፈለገ::

የኢትዮጵያው መጽሐፈ ሄኖክ፡ በሙት ባሕር ከተገኘው መጽሐፈ ሄኖክ ጋር አንድ ዓይነት ይዘት ያለው ኾኖ ተገኘ። ከዚህ በኋላ፡ ኢትዮጵያ፡ የቅዱሳት መጻሕፍት ማሳደር መኾኗን፡ ብዙዎቹ፡ ሳይወድዱ፡ በግድ ተቀብለውታል።” በመጨረሻም፡ በገጽ \$9፡ መጽሐፈ ሄኖክ በሚለው ርእስ ሥር፡ 1ኛ መስመር፡ “ከአዳም ጀምሮ፡ ሰባተኛ የኾነው ሄኖክ የጻፈው፡ ከመጻሕፍት ኹሉ፡ ቀዳሚው መጽሐፍ ነው። ...የዚህ መጽሐፍ፡ የዕብራይስጥ ትርጉም፡ በከፊል፡ በ1947 እ.ኤ.አ. በሙት ባሕር አካባቢ፡ በቁምራን ዋሻዎች በተካኸደው ፍለጋ ተገኝቷል።” የሚሉት እውነታዎች ናቸው።

እነዚህ፡ ኹለት የማይጣጣሙ አገላለጾች፡ የሚታረቁት፡ ያ፡ የተዛባው አንደኛው አስተያየት፡ ለእነዚህ፡ ለኹለተኛዎቹ የእውነት ቃላት እንዲገዛ ሲደረግ ብቻ ነው፤ ይኸውም፡ በግእዝ የተጻፈው ጥንታዊውና የመጀመሪያው መጽሐፈ ሄኖክ፡ በኋላ፡ በዕብራይስጥ ተተርጉሞ ከተጻፈው መጽሐፈ ሄኖክ፡ ቅድሚያ ያለው መኾኑን አምኖ መቀበል ነው። በዚህም፡ “ግእዝ”፡ ከዕብራይስጥ መቅደሙ፤ የአዳምና ሔዋንም መነጋገሪያ መኾኑ ብቻ ሳይኾን፡ “ምድርም ኹሉ፡ በአንድ ቋንቋና በአንድ ንግግር ነበረች።” ተብሎ፡ ለዕብራይስጥና ለሌሎቹ “ሴማውያን” ለሚባሉት እህትማማች ቋንቋዎችም፡ እናት መኾኑ በግልጽ ተረጋግጦ ሊታወቅ ይገባል። (ዘፍጥ. 01፥ 1።)

5ኛ፡ በገጽ * 7፡ “ጽዮን” በሚለው ርእስ ሥር፡ ስለ “ጽዮን” እና “ኢትዮጵያ እጆቿን ወደእግዚአብሔር ትዘረጋለች!” የሚለውን የመጽሐፍ ቃል መነሻ አድርገው፡ “ኢትዮጵያ” ስለሚለው ቅዱስ ስም የሰጧቸው ትርጉሞችና ሐተታዎች፡ በበለጠ ሊብራሩ ይገባቸዋል። “እስራኤል”፡ የሚለው ስም ለያዕቆብ የተሰጠ ኾኖ፡ አይሁድ ወይም ዕብራውያን የተባሉት ልጆቹና ዘሮቹ፡ “የእስራኤል ልጆች” በሚል መለያ መታወቃቸው፤ እግዚአብሔርም፡ በዚህ መታወቂያቸው፡ “እናንተ የእስራኤል ልጆች ሆይ!” ሲል የጠራቸው መኾኑ፡ አሌ አይባልም።

ታዲያ፡ ልጆቹ፡ “የኢትዮጵያ ልጆች” ተብለው የሚጠሩባት፤ እግዚአብሔርም፡ “እናንተ ለእኔ፡ እንደኢትዮጵያ ልጆች ናችሁ!” ብሎ በስሟ ለይቶ የጠራባት፤ “ኢትዮጵያ” የተባለችውና በአንስታይ አንቀጽ የተጠቀሰችው፡ እርሷ፡ ማናት? ድንግል ማርያም አይደለችምን? “እጆቿን ወደእግዚአብሔር በመዘርጋቷ፡ እውነተኛውንና ፍጹሙን፤ የመጨረሻውንና ዘለዓለማዊውን የምሕረት ቃል ኪዳን ምላሽ፡ ከፈጣሪዋ ያገኘች” ሴት፡ በምድራውያን ሰዎች መካከል፡ ከድንግል ማርያም በቀር፡ ሌላ፡ ማን ሊኖር ይችላል?

ስለዚህ፡ “ኢትዮጵያ”፡ “ድንግል ማርያም” የመኾኗን እውነታ፡ በሃይማኖት አበክሮና አረጋግጦ መግለጽ ይገባል። “ኢትዮጵያ” የተባሉ፡ በኢትዮጵያ የሚኖሩት ሕዝቦች ናቸው” ብለው የሰጡት ትርጉም፡ ሊሟላና ሊስተካከል ያስፈልገዋል።

ደግሞም፡ “ጽዮን” የሚለው ቅዱስ ቃል፡ “ጸወን”፡ “ጥግ፤ መጠጊያ” ከሚለው የግእዝ ዘር የተገኘ ከመኾኑ ጋር፡ “ድንግል ማርያም”ን፡ ቀድሞ፡ በዘመነ ብሉይ፤ ኋላም፡ በዘመነ ሓዲስ፡ እስከዛሬ ድረስ፡ “እምነ ጽዮን” እያሉ የሚጠሩዋት፡ ኢትዮጵያውያን ብቻ መኾናቸው ተብራርቶ ሊገለጽ ይገባል።

ከላይ በተጠቀሱት ማስረጃዎች የተነሣ፡ እውነተኛቹ “የእስራኤል ልጆች” ኢትዮጵያውያን መኾናቸውን ለማረጋገጥ፡ ሌላ ማስረጃ አያስፈልግም፤ አማናዊት “እምነ ጽዮን” የኾነችውን፡ ድንግል ማርያምን፡ አማናዊው “መሢሕ” ከኾነው ልጅ፡ ከአያሱስ ክርስቶስ ጋር፡ በሃይማኖት ተቀብለው የሚኖሩ፡ ኢትዮጵያውያን እንጂ፡ በአሁኑ ጊዜ፡ ራሳቸውን፡ “እስራኤል” ብለው የሚጠሩት፡ አይሁድ ወይም ዕብራውያን አለመኾናቸው፡ በግልጽ ስለሚታይ፡ ይህን እውነታ፡ ማስተባበል አይቻልም።

6ኛ፡ በገጽ 1) " 7፡ በ1ኛው መስመር፡ “'ባለጠጋ፡ ወደእግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ፡ ግመል፡ በመርፌ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀላል!” የሚለው ኃይለ ቃል ግነት አለው።” የሚለው አስተሳሰብና አጻጻፍ፡ ከባድ ኑፋቄ ኾኖ ስላገኘሁት፡ አሳቢውና ጸሐፊው፡ በቅድሚያ፡ ንስሐ ይገባ ዘንድ፤ ከዚያ ቀጥሎ፡ ጽሑፉ፡ ባግባቡ እንዲታረም፡ በብርቱ ማሳሰብ የሚገባ ኾኖ አግኝቼዋለሁ።

ምክንያቱም፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በመለኮታዊ አንደበቱ የተናገረውን ቃል፡ ፍሬ ነገሩን ለማስተባበል፡ ወይም ትርጉሙን ለማዛባት፡ የተደረገ ታላቅ የድፍረት አዝማሚያን ስላየሁበት ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ይህን ቃል የተናገረው፡ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ኹሉ፡ “ከሕፃንነቴ ጀምሮ ጠብቄአለሁ፤ ደግሞስ፡ የሚጉድለኝ ምንድር ነው?” ብሎ ለጠየቀው ባለጠጋ፡ “ፍጹም ልትኾን ብትወድ፡ ኺድና ያለህን ሸጠህ፡ ለድሆች ስጥ! ገንዘብህንም በሰማያት ታገኛለህ፤ መጥተህም ተከተለኝ!” ሲል ከሰጠው መልስ በኋላ፡ ያ፡ ብዙ ንብረት የነበረው ባለጠጋ፡ ይህን የጌታ ቃል፡ በሥራ ላይ ሊያውለው ስላልፈለገ፥ ወይም ስላቃተው፡ እያዘነ በመመለሱ ምክንያት መኾኑ ይታወቃል። ከዚህ የተነሣ፡ “እውነት እላችኋለሁ፤ ለባለጠጋ፡ ወደእግዚአብሔር መንግሥት መግባት ጭንቅ ነው!” የሚለው መለኮታዊ ብያኔ ተሰማ።

ታዲያ፡ ይህን መለኮታዊ ብያኔ፡ “በዚህ፡ ክፍል፡ 'ባለጠጋ' የሚለው፡ ስግብግብ ባለሁበትን እንጂ፡ ኹሉን ባለጠጋ አይወክልም።” ብሎ መተርጎም፡ እንደምን ይቻላል? ይህ አተረጓጎም፡ ለዚያ ባለጠጋ ያቀረበለትን ጥያቄ ለመፈጸም፡ ፍጹም ፈቃደኛ የሚኾን፡ ሰብአዊ ፍጡር፡ በምድር ላይ ሊኖር እንደሚችል የሚያውቀው፡ የባሕርይ አምላክ ጌታ፡ የተናገረውን ማስተላለፍ አይደለምን? ስለዚህ፡ ኑፋቄ ተፈጽሟል ማለት ነው። ይህን የመሰለ ሥጋ ለባሽ ሰው ሊኖር የሚችል ቢኾን ኖሮ፡ ታዲያ፡ ደቀ መዛሙርቱ፡ በዚያ መልሱ እጅግ ተገርመው፡ “እንኪያስ፡ ማን ሊድን ይችላል?” ብለው፡ ለምን ጠየቁት? ጌታም፡ “ይህ፡ በሰው ዘንድ አይቻልም፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ኹሉ ይቻላል።” ሲል ለምን መለስላቸው? እንኳንስ፡ ሥጋውያን የኾኑት የዓለም ሰዎች ይቅሩና፡ ሰውነታቸውን፡ በፈቃዳቸው፡ በሞት ቃል ኪዳን፡ ለፈጣሪያቸው አሳልፈው የሰጡት፡ መንፈሳውያኑ መነኩሳትና ጳጳሳት እንኳ፡ ዓለሙን፡ “ንቀነዋል!” ብለው፡ መንነው የተዉትን ምድራዊ ብልጥግና፡ እንዴት እንደሚሳሱለት፡ ይኸው፡ በዓይናችን እየተመለከትን አይደለምን? (ማቴ. 09፥ 06-“ 6።)

7ኛ፡ በገጽ 1) \$9፡ መስመር 7-9፡ “...እመቤታችን ተመልሳ፡ [ጌታን] በመቅደስ ስታገኘው፡ “ልጄ ሆይ! ለምን፡ እንዲህ አደረግህብን? እነሆ፡ አባትህና እኔ፡ እየተጨነቅን ስንፈልግህ ነበርን?፤” አለችው።” ከሚለው ቀጥሎ፡ “እርሱም፡ “ስለምን ፈለጋችሁኝ? በአባቴ ቤት እኾን ዘንድ፡ እንዲገባኝ አላወቃችሁምን?” አላቸው።” የሚለው ቃሉ፡ ተያይዞ ሊጠቀስ ይገባዋል፤ እየተነገረ ያለውን፡ የዚያን አርእስት ዓላማ፡ በበለጠ ያጠናክረዋልና። (ሉቃ. 2፥ \$8-\$9።)

8ኛ፡ በገጽ 2)04፡ ከመስመር 5-7፡ “አካላዊት ነፍስ፡ ...መፍረስ፥ መበስበስ የለባትም። በኋላም፡ በትንሣኤ ዘኩባ፤ የቀደመውን ሥጋ ትዋሃዳለች።” የሚለው የተሰመረበት ሓረግ፡ የቀደመው “ሥጋና ደም፡ የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊወርሱ አይችሉም፤ የሚበሰብሰቡም፡ የማይበሰብሰቡን አይወርስም!” ተብሎ የተጻፈውን አምላካዊ ቃል የሚቃረን ስለኾነ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ በተፈጸመው ምሥጢር፡ “መለከት ይነፋልና፤ ሙታንም የማይበሰብሱ ኾነው ይነሣሉ፤ እኛም እንለወጣለን!” የሚለውን የእውነት ቃል በመከተል፡ ሊታረምና ሊስተካከል ይገባል። (1ቆሮ. 05፥ %-2።)

9ኛ፡ በገጽ 2)08፡ በ3ኛው መስመር፡ “ነፍሴ፡ ጌታን ታከብረዋለች” ከሚለው ጥቅስ በኋላ፡ እመቤታችን፡ “ነፍሴ ማለቷ፡ ልቤ ማለቷ ነው።” ተብሎ የተሰጠው ትርጉም፡ አካላዊት ነፍሷና ግዙፍ ሥጋዋ፥ በጠቅላላም ኹለንተናዊው ሰውነቷ፡ ፈጽሞ ለመለኮት ማደሪያ መኾኑ እየታወቀ፡ እናቱ ለመኾን የበቃችው ድንግል ማርያም፡ ለፈጣሪዋ ያቀረበችው ጸሎት፡ በከፊል እንደኾነ በማስመሰል፡ “ነፍሴ ማለቷ፡ ልቤ ማለቷ ነው።” መባሉ፡ ትክክልና ተገቢ አይደለም። ስለዚህ፡ ሊታረምና ሊስተካከል ይገባዋል።

0ኛ፡ ስለቅዱሳት መጻሕፍት ትርጉም ትክክለኛነት፡ የመጨረሻውን ውሳኔ ለመስጠት ብቁ የሚኾኑት፡ “መምህራን ናቸው” ሲሉ፡ በመጽሐፉ ውስጥ፡ አልፎ አልፎ

አመልክተዋል። በአጠቃላይ እነዚህ “የቤተ ክርስቲያን መምህራን” እነማን እንደኾኑ፡ በመጽሐፍዎ ውስጥ፡ በሚበቃ፡ ግልጥ አላደረጉትም።

የኢትዮጵያ ቤተ ክህነትን መምህራን ሲሉ፡ ጌታ፡ “እናንት ግብዣች፡ ጻፎች ፈሪሳውያን!” እያለ በመለኮታዊ አንደበቱ የገሰገሰውንና “መምህር! ሊቅ! አባት!” ተብለው ሊጠሩ ይወዳሉ!” ያላቸውን የሚመስሉትን፡ በየዘመናቱ፡ በባዕዳን ተጽዕኖና በጥቂት የአገር ተወላጆች የጥቅም ግፊት ተነሣሥተው፡ አንዳንድ የተሳሳተ አስተሳሰብን፡ በትርጓሜ መልክና በሥርዓት ስልት እያደረጉ ያስገቡትን፡ የቀድሞዎቹን ነውን? ወይስ፡ በክህደት፡ በዓመፅና በአመንዝራነት ቀንበር ሥር ከወደቀው፡ ከዚህ ትውልድ ጋር፡ ራሳቸውን፡ በግብረ አበርነት በማጣመራቸው፡ በመለኮታዊ ውግዘትና መርገም የሚሠቃዩትን፡ የዛሬዎቹን? ወይስ በእውነተኛው አምልኮ ጸንተውና በመንፈስ ቅዱስ ተመልተው፡ ቅዱሳት መጻሕፍትን የተረገሙትንና የሚተረጉሙትን? የትኞቹን ማለትዎ እንደኾነ፡ ለይቶ መግለጽ፡ እጅግ አስፈላጊ ይመስለኛል።

እንኳንስ፡ በአሁኑ የፍጻሜ ዘመን እየተካኸደ በምናየው ትንግርታዊ ኸኔታ ውስጥ ይቅርና፡ መቼም ቢኾን፡ የቤተ ክህነታችንን እውነተኛች መምህራን፡ ለይቶ ለማወቅ፡ መብትና ችሎታ ያለው፡ መንፈስ ቅዱስ ብቻ እንጂ፡ እኛ፡ ደካሞቹ ሰዎች አይደለንም። ይኸን እንጂ፡ እኛም፡ የቃል ኪዳን ሕዝቡ የኾንነው ኢትዮጵያውያን፡ እውነተኛቸውን የቤተ ክህነታችንን መምህራን፡ ለይተን ልናውቅ የምንችልበት፡ መንገድ መኖሩን፡ ጥንት፡ በዘመነ ብሉይ፡ በመንፈስ፡ ሳላም፡ በዘመነ ሐዲስ፡ ሰው ኾኖ፡ ዛሬም፡ እነሆ፡ በሰማያት፡ ከቅድስት ድንግል እናቱ ጋር፡ በመለኮታዊ ዙፋኑ ላይ ተቀምጦ፡ ፍጥረቱን፡ በመንፈስ ቅዱስ የሚያስተዳድረውና የሚመራው፡ ራሱ እግዚአብሔር ቃል ኢየሱስ ክርስቶስ አስተምሮናል። በዚያ መለኮታዊ ትምህርቱ መሠረት፡ ቅዱሳት መጻሕፍትን ለመተርጉም ሥልጣን ያላቸው፡ የቤተ ክህነታችን መምህራን፡ በእውነተኛው አምልኮ ጸንተውና በመንፈስ ቅዱስ ተመልተው የሚገኙ መኾናቸውን ለይተን ለማወቅና አጥርተን ለማረጋገጥ የሚያስችለን፡ ያ፡ መንገድ፡ “ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ!” ያለውን፡ የያዘንዳንዳቸውን ሃይማኖታዊ ምግባር፡ በማስተዋል ተመልክተንና በእውነተኛው መንፈሳዊ አምልኮ ኾንን፡ ለመመዘን ስንበቃ መኾኑን አበክሮ ያስገነዝበናል። ይህ ነው፡ እኛ ኢትዮጵያውያን፡ ከእግዚአብሔር፡ በቃል ኪዳን የተቀበልነው ሥርዓት።

እንግዲህ፡ መጽሐፍዎን ባነበብሁበት ጊዜ፡ ያጋጠሙኝ፡ ከላይ የተጠቀሱት ፍሬ ነገሮች፡ ቀደም ብለው ከደረሱዎ መጻሕፍቱ ውስጥ፡ ሰፊ ሐተታ የሰጠሁባቸው ስላሉ፡ ከእነዚያ ሐተታዎች፡ በበለጠ የተብራሩ መልሶችን ሊያገኙ የሚችሉ መኾኑን እየገለጽሁ፡ ለራስዎም ኾነ፡ ለወደፊቶቹ፡ የዳግም ወይም ተከታታይ ዕትሞችዎ፡ እስከዚያውም፡ አስፈላጊ መስሎ ከታየዎ፡ በማኅበርዎ መጽሔቶች ወይም ጦማራተ ሕዝብ እንዲተላለፍ ቢያደርጉ፡ ይጠቅማል ብዬ በማሰብ፡ ዓቅሜ በፈቀደ ያዘጋጀሁትን አስተያየቴን፡ በገባሁልዎ ቃል መሠረት፡ እነሆ ሰድጄልዎታለሁ።

አምላክ ኢትዮጵያ፡ ከኹላችን ጋር ይኸን!

ኤርምያስ ከበደ ወልደኢየሱስ
(ንቡረ እድ)